

se proto smluvci podříditi předpisu § 582, odst. 2, c. ř. s. o výluce opravného prostředku, byť dotčený předpis smluvně výslovně nepřevzali. Je proto v souzeném případě jakýkoliv opravný prostředek proti výroku vydanému soudem podle čl. 22, odst. 2, všeobecných pojistných podmínek a § 582, odst. 2, c. ř. s. nepřípustný a bylo proto dovolací rekurs podle § 526, odst. 2, c. ř. s. odmítnouti.

Čís. 16627.

Pachtýř, který podle smlouvy měl platiti ze svého veškeré výdaje spojené s provozem biografu (půjčovné za filmy, pojistné za osoby v biografu zaměstnané) tak, aby licencionáři (propachtovateli) nevznikly žádné výlohy z provozu biografu, neodpovídá za náklady vzešlé vymáháním dotčených pohledávek vůči licencionáři, který neplnil zákonnou anebo smluvní povinnost vůči třetím osobám, nebylo-li dokázáno, že pachtýř sám zavinil a způsobil na straně licencionáře takový finanční stav, který by mu znemožňoval řádné uspokojení závazku vůči třetím osobám.

Totéž platí v poměru mezi pachtýřem a podpachtýřem biografu, nahradil-li pachtýř propachtovateli částky, které on sám vynaložil.

(Rozh. ze dne 12. ledna 1938, Rv I 1532/36.)

Žalovaný Antonín Z. najal od žalujícího spolku smlouvou ze dne 10. června 1931 biograf »H.« Žalobce sám převzal provoz uvedeného biografu od Svazu invalidů v P., který byl licencionářem. Druhá žalovaná Františka Z. jako náměstkyně licencionáře přistoupila k dohodě mezi Antonínem Z. a žalobcem jako spoluzavázaná. Třetí žalovaný Dr. Stanislav K. přistoupil k závazkům manželů Z-ových jako rukojmí. Žalovaní nezaplatili včas všeobecnému pensijnímu ústavu pojistné 2.356 Kč 70 h, připadající na M-ovou, zaměstnanou v dotčeném biografu, nýbrž zaplatili žalobci uvedenou částku teprve za sporu. Dále uznali a žalujícímu spolku za sporu zaplatili dluh 515 Kč, půjčovné za film »Nepřítel«, který byl hrán v biografu H. Tvrdě, že podle smlouvy mezi žalobcem a licencionářem (Svazem invalidů v P.) ze dne 15. září 1930 byl žalobce povinen zaplatiti útraty vzniklé vymáháním dlužného pojistného a poplatku za půjčení filmu »Nepřítel«, domáhá se žalobce na žalovaných zaplacení 2.870 Kč s přísl. Soud první stolice uznal podle žaloby. Odvolací soud zamítl žalobu. **Důvody:** Jádrem sporu záleží v rozřešení otázky, přísluší-li žalujícímu spolku nárok na náhradu výloh vzešlých vymáháním pojistného 2.356 Kč a půjčovného za film 515 Kč. Je nesporno, že výměr úřadovny A Všeobecného pensijního ústavu v P. z 16. května 1933 o předpisu pojistného stal pravoplatným, ježto proti němu nebyly podány opravné prostředky. Podle žalobcova přednesu uznali žalovaní svou povinnost zaplatiti dlužné pojistné. Z toho, co uvedeno, plyne, že spor vedený mezi Svazem invalidů v P. a žalobcem o 2.656 Kč 70 h byl zbytečný; když žalující spolek podle úmluvy se Svazem invalidů byl zavázán zaplatiti dlužné

pojistné 2.356 Kč, měl tak učiniti a pak se domáhati náhrady na žalovaných. Svaz invalidů sám zavinil, že nechal dojít k tomu, aby bylo na něm pravoplatně předepsané pojistné 2.356 Kč exekučně vymáháno. Podle spisů C VIII 2043/33 ve sporu Metro-Goldwyn-Mayer proti Svazu invalidů pro 515 Kč s přísl. žalovaný Svaz invalidů podlehl, ježto jeho námitky pro zažalované pohledávce nebyly důvodné. Z toho vyplývá, že Svaz invalidů, když neměl proti nároku Metro-Goldwyn-Mayr podstatných námitek, vedl spor rovněž zbytečně a sám si vlastní vinou způsobil útraty. Ježto žalovaní k útratám, které vznikly vymáháním pojistného a půjčovního, nedali příčinu a mimo to žalovaní nebyli v žádném vztahu se Svazem invalidů, když ujednání, které uzavřel žalující spolek s třetí osobou bez souhlasu a vědomí žalovaných nemohou žalované zavazovati, posoudil první soud spornou věc po stránce právní nesprávně, uznal-li podle omezené žalobní prosby. Poněvadž žalovaní částky 2.365 Kč a 515 Kč zaplatili po podané žalobě dne 29. dubna 1935, shledal odvolací soud odůvodněným žalobcův nárok jen co do 5% zákonných úroků ze zaplacených částek za příslušnou dobu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Při právním posouzení věci nutno rozlišovati dvě smlouvy mezi různými stranami: a) smlouvu pachtovní mezi žalujícím spolkem a Svazem invalidů, který měl licenci pro biograf »H.«, b) smlouvu podpachtovní mezi žalobkyní a prvním žalovaným o témž biografu. Proti platnosti a závaznosti uvedených smluv sporné strany nic nenamítaly, a je proto vycházeti z jejich platnosti. Podle smlouvy uvedené pod a) neměly licencionáři vzniknouti žádné výlohy z provozu biografu a žalobce se zavázal nahraditi mu částky, které by jako majitel licence musil zaplatiti za dobu od 1. října 1930 do 31. prosince 1932. Podle smlouvy uvedené pod b) měl první žalovaný vésti podnik tak, aby žalobci nevzešly žádné výlohy a závazky, a žalobce se zavázal hotově nahraditi škodu, která by snad z a v i n ě n í m žalovaného vznikla z provozu dotčeného biografu.

Žalobce se nyní v omezené žalobní prosbě domáhá náhrady škody, která mu vzešla tím, že musil hraditi licencionáři (propachtovateli) na útratách exekučních a sporu částku 1.698 Kč 95 h a 901 Kč 80 h, z nichž první souvisí s pojistným, druhá s půjčovným filmu.

Podle ujednání z 10. června 1931 [smlouva pod b)] měl ovšem první žalovaný povinnost mimo jiné platiti ze svého i pojistné za lidi zaměstnané v provozu biografu, i půjčovné z filmů pro uvedený biograf. To také žalovaní uznali v souzeném sporu, prohlásivše, že jsou žalobci dlužní na pojistném 2.356 Kč a na půjčovném 515 Kč za film »Nepřítel«. Běží proto jen o otázku, zda první žalovaný a s ním jako spoludlužnice druhá žalovaná a jako rukojmí třetí žalovaný ručí dovolateli za náklady, jež snad vzešly vymáháním shora uvedených částek vůči licencionáři, který jako majitel licence neplnil zákonnou, pokud se týká smluvní povinnost vůči třetím osobám.

Nutno předeslati, že žalobce ve sporu netvrdil a neprokázal, že žalovaní svým chováním zavinili a způsobili na straně licencionáře, pokud se týká dovolatelky, takový jejich finanční stav, který by jim znemožňoval řádné uspokojení a splnění závazku vůči úřadovně A Všeobecného pensijního ústavu v P. co do částky 2.356 Kč a vůči firmě Metro-Goldwyn-Mayer co do částky 515 Kč.

Vychází-li se z tohoto předpokladu, posoudil odvolací soud věc správně, usoudiv, že licencionář, který nechal proti sobě vejít v právní moc výměr úřadovny A. Všeobecného pensijního ústavu v P., znějící na 2.356 Kč, neměl s placením prodávati a tak dopustiti, aby proti němu byla vedena exekuce pro toto pojistné, a že si tudíž vzniklé útraty sám zavinil, a mohl se dovolatel stejně, jak nyní činí žalovaní, brániti proti těmto zbytečným útratám zaviněným licencionářem. Neučinil-li tak a svému smluvci ony náklady uhradil, jednal na svůj vrub a nemůže uvedené náklady požadovati na žalovaných, které nestíhá v této příčině zavinění za tyto náklady.

Stejně byl zbytečně veden spor pod zn. C XVI 1724/34 mezi Svazem invalidů proti dovolateli o 2.656 Kč 70 h z téhož pojistného, o kterémžto nároku sám dovolatel prohlašuje, že byl nesporný a že jej uznal, aniž se v onom sporu pokusil vytýkati žalobci (licencionáři) zavinění na vzešlých útratách exekučních. Nemůže proto dovolatel zbytečným sporem vzešlé útraty 416 Kč a 827 Kč 50 h žádati na žalovaných z důvodu náhrady škody.

Rovněž vedení sporu mezi firmou Metro-Galdwyn-Mayer a licencionářem o 515 Kč pod zn. C VIII 2043/33 bylo zbytečné, když licencionář byl dle zjištění rozsudkového před sporem o zaplacení půjčovného upomínán, když uznal za sporu správnost objednáciho listu a tištěné podmínky a nevznesl v něm žádnou p o d s t a t n o u námitku, jako na příklad námitku nedostatku pasivní legitimace. Právem odvolací soud dospěl k úsudku, že si tím vzniklé útraty 614 Kč 60 h zavinil licencionář, a dovolatel mohl se proti těmto zbytečným útratám brániti, jak shora již dovedeno při útratách exekučních v příčině pojistného. Není proto odůvodněn žalobcův nárok v tom směru vůči žalovaným.

Čís. 16628.

Nejde o příkaz k prodeji podle §§ 1086 až 1088 obč. zák., jestliže vlastník nemovitosti dal zprostředkovateli příkaz, aby prodal jeho nemovitosti dobrovolnou dražbou, a měl za to dostati určitou provisi z prodejní ceny.

Je-li patrné z okolností jednotlivého případu, že neměla býti provedena dobrovolná soudní dražba, neodpovídá zprostředkovatel za škodu, když jeden z uchazečů svou nabídku učiněnou při soukromé dražbě nesplnil a neuzavřel s vlastníkem nemovitosti kupní smlouvu.

(Rozh. ze dne 12. ledna 1938, Rv I 2427/36.)